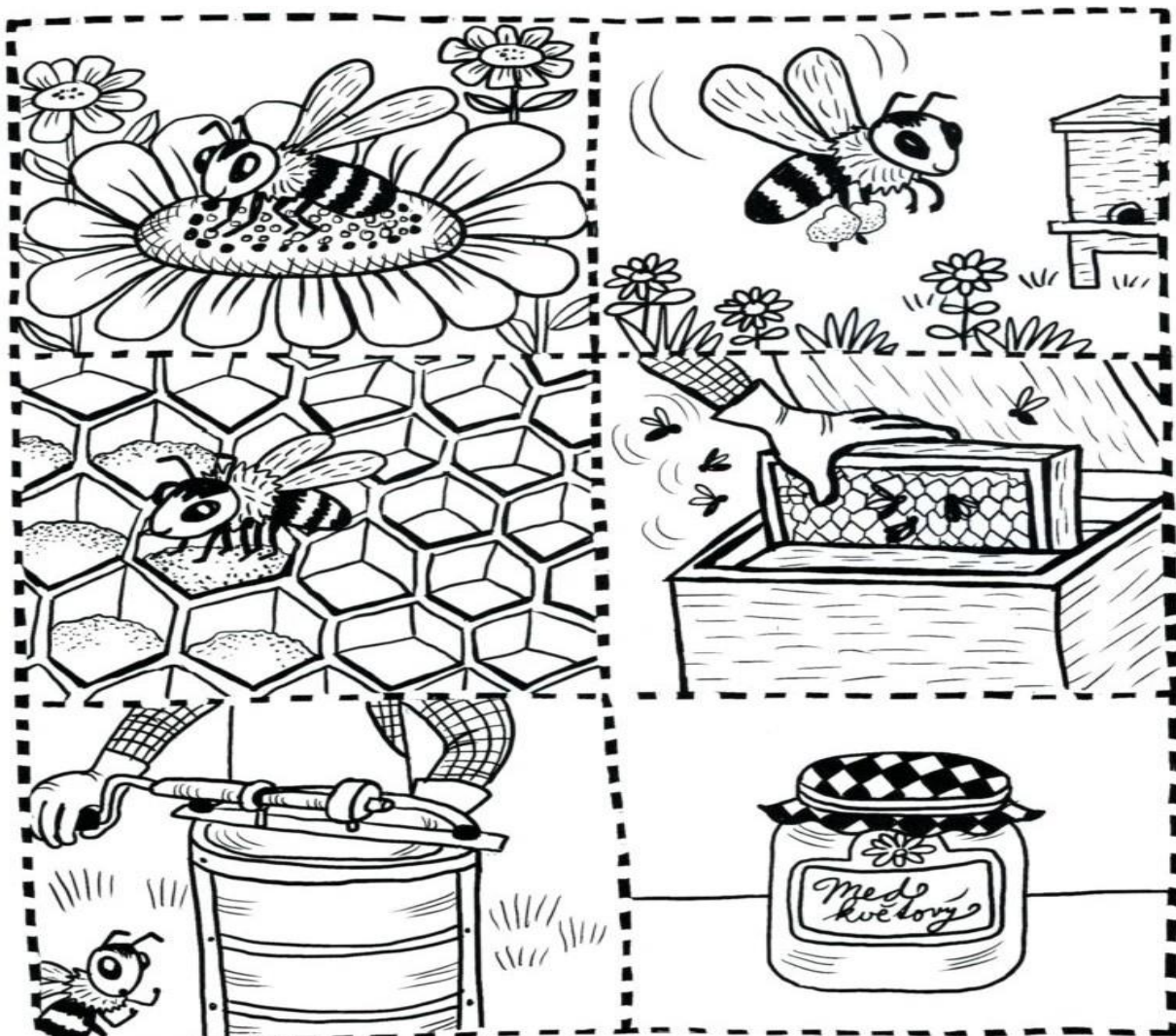

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ

PRO FARNOSTI

HRÁDEK U ZNOJMA, DYJÁKOVICE, VALTROVICE,
JAROSLAVICE, SLUP, STRACHOTICE

*Bud' pilný jako včelíčka, přestože nejsi jednička,
využij dobře každý den, ať je tvůj Tvůrce oslaven.*

Mládí je krásné, ale...

Na nočním stolku staré paní, která zemřela v domově důchodců, našli po její smrti tento dopis adresovaný mladé ošetrovatelce, která se o ni starala:

„Co vidíš, ty, která se o mě staráš? Co vidíš, když se na mne díváš? Co si myslíš, když ode mne odcházíš? A co říkáš, když o mně mluvíš?“

Nejčastěji vidíš protivnou stařenu, trochu bláznivou, která se dívá do prázdna a už to v hlavě nemá v pořádku. Při jídle slintá a nikdy neodpoví, když se jí na něco ptáš. A pořád ztrácí boty a ponožky. Ať ji to baví, nebo ne, nechá tě, ať všechno děláš, jak chceš: mytí i jídlo, jen aby zabila dlouhý šedý den. To tedy vidíš!

Tak otevři oči. To nejsem já. Povím ti, kdo jsem.

Jsem poslední z deseti dětí, měla jsem otce a matku a bratry a sestry. Měli jsme se moc rádi. Jsem šestnáctiletá dívka jako vítr, která sní, že brzy potká toho pravého. Vdala jsem se už ve dvaceti. Srdce mi poskočilo radostí, když jsem si vzpomněla na předsevzetí, která jsem si ten den dala. Teď je mi pětadvacet a mám syna, který mě potřebuje, aby měl domov. Jsem třicetiletá žena, syn rychle roste, ale pojí nás nezničitelná pouta. Je mi čtyřicet a on brzy odejde. Ale mám svého muže. V padesáti si kolem mne hraje houf dětí. Zase mám kolem sebe děti a vedle sebe manžela. Pak přicházejí temné dny – umírá mi manžel. Když pomyslím na budoucnost, třesu se strachem, protože moje děti mají plno práce s výchovou svých dětí. A tak myslím na léta a na lásku, kterou jsem poznala. Už jsem stará. Příroda je krutá, tváří se, že stáří rovná se bláznovství. Tělo mě nechává na holičkách, opouští mne krása i síla. A tam, kde jsem měla srdce, nechává čas jen kus kamene. Ale v této staré zřícenině pořád bije srdce děvčete. Pamatuji si radosti i bolesti. Prociťuji svůj život od začátku a miluji. Vzpomínám na příliš krátké roky, které pominuly příliš rychle. A přijímám neúprosnou skutečnost, že „nic netrvá věčně“. Tak otevři oči, ty, která o mě pečuješ, a podívej se na tu protivnou stařenu.... Podívej se pořádně a uvidíš mě.“

Co na to papež František?

Papež František říká: Mládí je krásné, ale věčné mládí je velmi nebezpečná halucinace. Být starý je stejně důležité – a krásné – jako být mladý. Pamatujme si to.

Dále papež František říká, že stáří je dar pro všechny věkové kategorie. Je to dar zralosti, moudrosti. Je důležité nejen to, aby starší lidé měli ve společnosti místo moudrosti, kterou mají, prožitou historii, ale také to, aby s mladými vedli rozhovor, aby s nimi mluvili. Mladí musí mluvit se staršími a starší s mladými. Tento most bude předávat moudrost lidstvu. V dialogu mezi mladými a starými mohou starší dávat sny a mladí je mohou přijímat a nést dál. Nezapomínejme, že v rodinné i společenské kultuře jsou starší lidé jako kořeny stromu. Mají v sobě veškerou historii – a mladí jsou jako květy a plody. Pokud nepřichází míza, pokud tato "krev" - řekněme - nevychází z kořenů, nikdy nebudou moci vzkvétat. Nezapomínejme na básníka: "Vše, co má strom, který kvete, pochází z toho, co má pod zemí" (Francisco Luis Bernárdez). Vše krásné, co společnost má, souvisí s kořeny starších lidí.

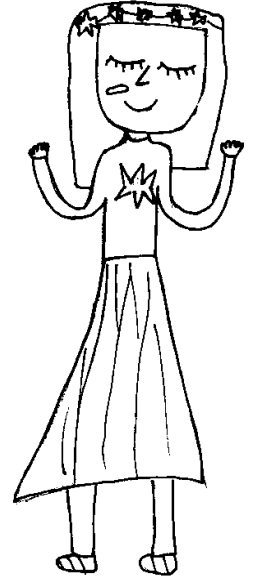
Starší člověk není odpadní materiál: Je požehnáním pro společnost. Modlitba prarodičů a seniorů je velkým darem pro církev! Je to obrovské bohatství. A velká injekce moudrosti také pro celou lidskou společnost, zejména pro tu, která je příliš zaneprázdněná, schvácená a roztěkaná. Někdo musí zpívat rovněž pro ně a opěvovat Boží znamení, modlit se za ně. Podívejme se na Benedikta XVI., který se rozhodl trávit v modlitbě a naslouchání Bohu poslední úsek svého života! To je krásné. Velký věřící pravoslavné tradice z minulého století, Olivier Clément, říkával: „Civilizace, kde už se nikdo nemodlí, je civilizací, v níž stáří už nemá žádný smysl. A to je děsivé. My potřebujeme především seniory, kteří se modlí, protože k tomu je nám dáno stáří.“

P. Sobotka

Správně naladěn

Na jedné samotě žil ovčák, který měl housle. Jenže byly rozladěné. Nemohl je nijak naladit, proto v zoufalství napsal do jedné rozhlasové stanice, aby mu v určitou hodinu a v určitý den zahráli tón A. Vedení rozhlasové stanice rozhodlo, že mu vyjdou vstříc, a tak onoho konkrétního dne zazněl z éteru tón A. Ovčák si naladil housle a jeho chata se od té chvíle ozývala překrásnou hudbou.

Když žijeme odděleni od Boha, jsou naše životy rozladěné – nevytvářejí harmonii s ostatními a s Bohem. Ale když jsme naladěni na stejný tón s Pánem, zjistíme, že jsme obklopeni jeho nádhernou hudbou. Jsou před námi prázdniny, čas zastavení se, čas dovolených. Využijme toho času, který je před námi nejen k lenošení, ale také k naslouchání. Bůh k nám chce mluvit, ale my jsme naladěni na úplně jiné frekvenci. Zkusme se letos více naladit na to, abychom v šumění větru, ve svitu slunce, v hlasu dětí či hukotu moře zaslechli také hlas Boží. Bůh každému z nás říká: „Mám tě rád, pro tebe jsem stvořil tuto krásnou zem a toužím po tom, abys mě hledal a nalézal.“ *o. Nik*

Co všechno jsme prožili

- ✓ 6. 5. nás navštívili němečtí rodáci v Jaroslavicích, proběhla společná modlitba za zemřelé na hřbitově a pak májová pobožnost v kostele.
- ✓ 7.5. společná nedělní mše sv. v Hrádku za účasti Hrádeckých něm. rodáků, mši sv. vedl P. Muck. Velké díky kostelníku Vavřínovi, který udržuje za celou obec hezké vztahy a spolupráci s původními obyvateli. Mše sv. byla společným povzbuzením a prohloubením hodnot, které máme společné. Bohu díky za tyto pěkné vztahy.
- ✓ 14.5. byla naším děkanem o. Jindřichem Bartošem požehnána nově opravená socha P. Marie Neposkvrněné v Křídlovkách. I přes nepřízeň počasí se sešlo dost účastníků. Po požehnání následovalo posezení v kult. domě s ohlédnutím se do historie této sochy. Děkujeme obci za obnovu této krásné sochy.
- ✓ 30.5. pobožnost a modlitba u kaple sv. Zdislavy, patronky rodin, která se nachází v Hrádku na konci statkové ulice.
- ✓ V Dyjákovicích byly obcí opraveny schody vedoucí ke kostelu, opravena zeď u nich a též natřeno zábradlí. Děkujeme.
- ✓ 1 dívka z našich farností poprvé přistoupila ke svatému přijímání. Vyprošujeme jí i všem ostatním, kteří tuto svátost přijali věrnost a vytrvalost.
- ✓ Proběhla cyklopout' z Přímětic do Jeníkova u Duchcova. Z našich farností se zúčastnili 4 poutníci – rekordní počet. Z toho 2 jeli poprvé. Celkem nás bylo 12. Bohu díky, za počasí, za Boží přízeň a požehnání, které jsme zakoušeli během cesty, kdy až na pár defektů cesta probíhala dobře a nikomu se nic nestalo. V modlitbách jsme mysleli na všechny ty, kteří jet nemohli nebo prosili o přímluvu a modlitbu.

Víte, že patronem včelařů je svatý Ambrož?

Stará legenda vypráví o malém chlapci, který jednou spal s otevřenými ústy a na tvář mu usedl včelí roj. Do úst mu vložil med a pak odlétl, aniž by chlapci ublížil.

Tím chlapcem byl svatý Ambrož a tato událost předznamenala jeho pozdější výmluvnost.

Svatý Ambrož se narodil kolem roku 340 v Trevíru, jako syn vrchního náměstka Galie. Když dorostl, odešel studovat práva do Říma a chtěl se stát císařským úředníkem. Byl velice zdatným řečníkem a oblíbencem prefekta Probuse, který jej jmenoval přísedícím u soudu v Miláně. Za jeho působení propukly ve městě náboženské nepokoje mezi katolíky a sektou ariánů kvůli volbě nového biskupa. Svatý Ambrož díky své výmluvnosti spory urovnal a nakonec se sám stal biskupem.

30. 11. 374 byl pokřtěn a ještě téhož roku 7. 12. byl vysvěcen na biskupa a ujal se biskupského úřadu. Jako vzorný křesťan rozdal všechnen rodinný majetek chudým, prosazoval spravedlnost, neúnavně pracoval, prosazoval církevní kázeň a práva křesťanů. Pilně studoval teologické spisy starých otců a brzy se zařadil mezi nejvzdělanější církevní učitele. Stal se propagátorem církevní hudby a duchovních zpěvů. Díky znalostem řečtiny a řecké moudrosti byl opravdu velmi učeným a uznávaným. Je považován vedle svatého Jeronýma, Řehoře Velikého a Augustina za významného latinského církevního učitele. Svatý Ambrož zemřel v roce 397 v Miláně, kde je i pohřben v chrámu, nesoucím jeho jméno.

Co nám říká sv. Ambrož dnes, aneb výroky, které stále platí:

„Nikdo se nevyhlídá tím, že zraní někoho jiného.“

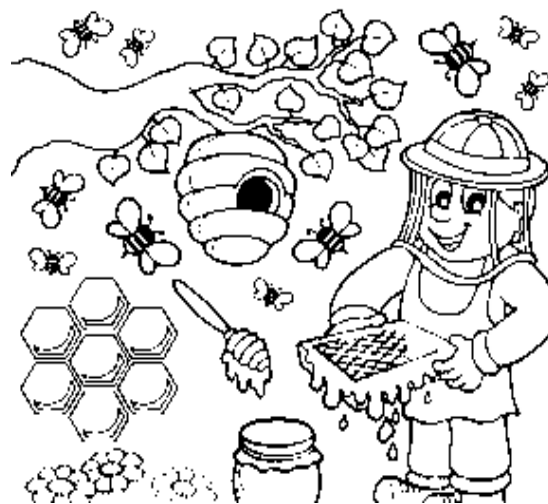
„Zlo v nás je mnohem horší, než jakýkoli vnější nepřítel.“

„Je opravdovou úlevou, jestliže máme někoho,
s kým můžeme sdílet své nitro,

komu můžeme otevřít srdce a svěřit mu svá tajemství.“

„Země patří všem, ne pouze bohatým.“

„Pravá síla člověka tkví v tom, že dovede přemoci sebe,
zkrotit svůj hněv a nepovolit svým vášním.“

Modlitba včelaře

*Dopřej mi, Pane, vždycky dobrý med
a abych ho ještě dlouhá léta jed.
Taky zdravé tělo, Pane, chtěl bych mít,
a s ním vždy včelám dobře posloužit.
K tomu kdybys, Pane, dobrý rozum chtěl mi dát,
jenž by pomohl mi o včeličky pečovat.
Ať dělám chyby zřídka a napravit je umím hned,
dřív než za trest včely odepřou mně med.*

*Taky trpělivou duši dej mi, můj Pane,
která zvládne všechno, co se v úle stane.
Nad nezdarem nikdy nenechej mně klít,
z úspěchu pak nedovol mi hříšně pyšným být.
Dej mi, humor, Pane,
s kterým žihadla si vybírám,
a ať radost z včelaření kolem
sebe rozdávám.*

Lančovský farář, včelař a spisovatel

P. Emanuel Tocháček

Dodnes je autoritou

Není žádným tajemstvím, že i v naší oblasti žili a působili významné osobnosti, které něco podstatného posunuly kupředu. Je škoda, že se na mnohé z nich tak trochu pozapomíná, i když jejich přínos ovlivňuje i naši současnost. Jistě nikoho nepřekvapí, že řada z těchto osobností byli lidé věřící a dokonce často kněží. Vždyť Církev vždy stála v čele pokroku, i když se to zvláště v minulé době někteří snažili popírat a dodnes to po nich další papouškují. Kdyby snad někdo pochyboval o tom, že Církev podstatnou měrou přispěla k pokroku ve společnosti, pak doporučuji knihu, kterou jsme vydali a máme k dispozici na faře ve Vranově s názvem: Jak Církev budovala západní civilizaci.

Jedním z těch, které v této souvislosti patří zmínit je lančovský farář P. Emanuel Tocháček. Krom toho, že byl příkladným knězem, se proslavil ve dvou směrech, a to jako spisovatel a včelař. Dodnes je velmi uznávanou autoritou mezi včelaři. V roce 2022 mu byla slavnostně v Lančově odhalena pamětní deska.

Mlynářský synek

Narodil se 8. prosince 1889 v malém mlýně v Křtěnově poblíž Olešnice. Byl prvorozený syn a měl celkem sedm sourozenců. Jako mlynářský synek měl brzy možnost poznávat zblízka toto bílé řemeslo, ale také měl poměrně blízko k přírodě a to zvláště ke včelám a později i k myslivosti. Zcela přirozeně do sebe nasával i zbožnost, která v jejich rodině patřila ke každodennímu životu. Z našeho pohledu z 21. století si žil v téměř idylickém prostředí. Pro celkem chudé poměry, ve kterých mlynářská rodina žila, se otec snažil brzdit touhu matky, aby

co nejvíc dětí poslali na studie. Přesto dosáhla toho, že Emanuel a ještě tři jeho další sourozenci na studia šli a zdárně je dokončili. Emanuel vynikal již v obecné škole a toužil po dalším studiu. Pokračoval tedy na gymnázium a poté v kněžském semináři. Velkým dnem pro něj i pro celou rodinu a přátele byl 5. červenec 1914, kdy přijal kněžské svěcení.

Byl kladně hodnocen

Nejprve byl 10 let kaplanem na různých místech v českých a německých farnostech Brněnské diecéze. A nevedl si vůbec špatně. Jeho nadřazení jej hodnotili velmi kladně. Například židlochovický děkan o něm napsal: „E. Tocháček, kooperátor v Pohořelicích, je velmi dobrý katecheta, kazatel a zpovědník, který si ve volných chvílích hledí studia.“

A kanovník J. Lazar o P. E. Tocháčkovi svědčil: „Je povahy tiché a povolné, plní své povinnosti správně a dochvilně, ...a chování jeho jest bez úhony.“

V r. 1915 za svého kaplanského působení v Lulči u Vyškova poprvé onemocněl plicní chorobou. Zdravotní těžkosti ho pak pronásledovaly po celý další život.

Farářem v Lančově i se včelami

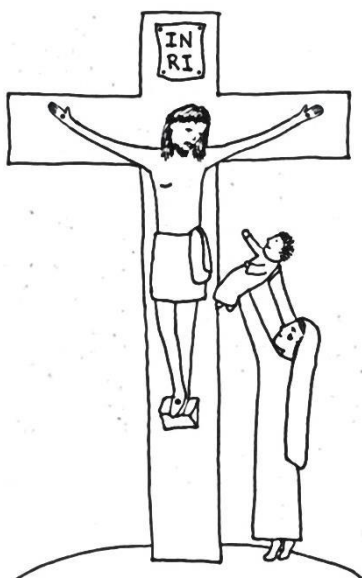
V roce 1924 získal samostatné místo faráře v Lančově. Tehdy to byla německá obec. Přestěhoval si sem i svých 24 včelstev. Byl skutečným starostlivým a dobrým pastýřem, který se zajímal o osudy svých farníků. V kostele se postaral o nová barevná okna s motivy Svaté rodiny a Ježíše, přítele maličkových, pořídil nový misál a díky daru jeho maminky mohl být o Vánocích 1936 poprvé ve zdejším kostele betlém.

Farníci - nacisté

Protože byl Čech a to tehdy v tomto prostředí nebylo vítáno, nevyhnul se problémům s lančovskými nacisty. Ti hrozili lidovým hlasováním proti jeho osobě. Sám o tom napsal: „Z dubnových a květnových táborů a schůzí se vraceli moji farníci domů – sluch a mysl plnou hesel: „Pryč s Čechy, ven s nimi, hanba jim...“ Pod vlivem propagandy se stalo, že farníci z Lančova jakoby zapomněli na dřívější zásluhy svého faráře. Nemohl už se zde za tohoto ovzduší cítit vůbec bezpečně. Vše se do jisté míry uklidnilo až po záboru Sudet nacistickým Německem v roce 1938. Ale toto uklidnění ještě neznamenalo konec problémů.

Měl jasno

V roce 1939 slavili jeho rodiče zlatou svatbu a on sám si připomínal 25 let svého kněžství. To se stalo příležitostí k postavení nového kříže na Podhrázi na poděkování za tato výročí. Otec Emanuel osobně sestavil text, který byl napsán na tento kříž: „Poutníče, postůj zde a pomodli se za svůj národ, jemuž bylo letos znovu vystoupiti na Kavárii dějin za to, že křížem pohrdal a chtěl vítěziti v jiném znamení, než ve znamení toho, v němž jedině vítězství a naše spása.“ Není divu, že tento nápis musel být po dobu 2. světové války překryt plátnem.

Vynucený odchod z Lančova

Otec Emanuel musel odejít z Lančova, což pro něj vůbec nebylo snadné. Nejprve se uchytil na faře v Divákách a později v Radkovicích u Hrotovic. Hned po skončení války se však chtěl do Lančova opět vrátit. Návrat po osvobození ale pro něj nebyl vůbec jednoduchý. Vracení včelína se musel domáhat dokonce právní cestou. Trvalo to tři roky, než se mu na základě restitučních zákonů podařilo dosáhnout navrácení pro něj tak důležitého majetku.

Opět nežádoucí

S nástupem komunistického budování socialismu se v novém ovzduší stali kněží nežádoucí a mnohdy i pronásledovaní. Otec Emanuel neměl ke komunistům důvěru. Jejich ideálům a lžím nevěřil a dával si pozor.

Nikdy se s režimem nezaprodal. Neházal však všechny komunisty do jednoho pytle. Dokázal mezi nimi rozlišovat a podle toho s nimi i jednal. I oni si k němu chodili pro mladé včelí matky, které vyšlechtil, některým je prodal, jiné odmítl. Přes nepříznivou dobu se stalo jeho jméno známé po celé zemi. Do Lančova dokonce přijížděly neděli co neděli autobusy z celé země a jeho včelín byl cílem mnohých exkurzí. Ale pěkně popořádku...

Dorostl ve skutečného odborníka

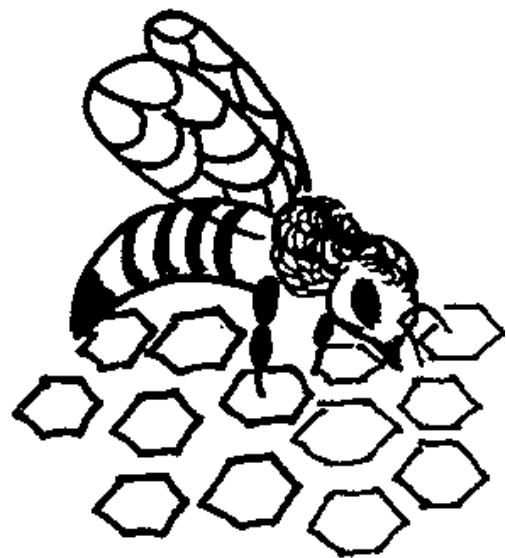
Zúročilo se, že se včelkám věnoval už od raného dětství a téměř s nimi srostl. Jako dítě měl za úkol hlídat včely, které se měly rojit. Zároveň ho v mládí přitahovala i myslivost. Včelaření, ale vyhrálo nad myslivostí po nehodě, kdy se mu roztrhla lovecká puška – „dvojka“ a on přišel o palec u ruky. V Lančově našel otec Tocháček skvělé podmínky pro včelaření, protože zde po celé dva měsíce kvetl bílý jetel. Právě zde se věnoval šlechtění včel a péči o ně. Stal se průkopníkem československého včelařství, a to především v propagaci kraňské rasy včely medonosné.

Propašované včelí matky

Do té doby byl v Československu rozšířen chov původní středoevropské rasy tzv. včely tmavé. Po kruté zimě 1928/1929 přišel P. Tocháček o třetinu svých včelstev. Při obnově svého chovu se rozhodl pro jediný typ – včelu kraňskou kmene Sklenar 47. Zkušenosti, které při dalším šlechtění získával, ho vedly k přesvědčení, že pro naše podmínky se kraňka zdá být nejvhodnější.

Po druhé světové válce se vrátil ke své šlechtitelské práci i přes nepřízeň doby. Opět však potřeboval získat včelí matku kraňku – z Rakouska – což už v té době bylo téměř nemožné.

Ale pomoc se našla. Německá hospodyně Agnes Merklová, ještě než byla odsunuta, propašovala z Rakouska několik včelích matek kraňky; a on mohl pokračovat v práci. Zdejší včelaři rádi dávají k dobru, že to udělala v malé krabičce, kterou si ukryla v podprsence a tak obelstila hraniční kontrolu. Dnes je kraňka jediným plemenem včely medonosné, které je povoleno chovat na území celé České republiky.

Šlechtil a pomáhal

Pro nepřízeň doby za komunistického režimu nenacházely šlechtitelské úspěchy otce Emanuela u oficiálních míst patřičnou odezvu. Zato skuteční odborníci nešetřili na jeho adresu slovy chvály a obdivu. Ing. Jiří Savvin napsal: „Takových pracovníků, jako je např. Tocháček jest opravdu poskrovnu. Každé jeho pozorování je vysoce cenné, poněvadž přinese vždy také něco nového.“ Nejen zkoumal, pozoroval a šlechtil, ale i pomáhal.

Lančováci a lidé z celého okolí vzpomínají, jak ochotně pomáhal svou radou, ale i včelími produkty. Například ve chvíli vážného onemocnění dítěte přispěchal s mateří kašičkou, jindy s propolisem a následné uzdravení bylo pak připisováno tomuto jeho zásahu. Dost výmluvná je i skutečnost, že tento katolický kněz, nespolupracující s komunistickým režimem obdržel při příležitosti 50. výročí vzniku Československa od ÚV NF v Praze pamětní plaketu „za významnou a záslužnou práci na poli včelařství“. Nedalo se to už nadále přehlížet – vždyť jeho přínos dalece přesahoval hranice lančovské farnosti a dokonce i hranice naší země.

Spisovatel a odborník

Otec Tocháček byl nejen kněz takřkajíc na plný úvazek a zároveň i včelař, ale mezi širší veřejností byl známý též pro svou spisovatelskou činnost. Pravidelně psal do Katolických novin a vydal několik knižních publikací, např. Povídky o Petru Rysovi, Dobrodružství pátera Jiřího Suka a román Amerikánka. Ve všech jeho dílech se promítá vztah ke včelaření, a přírodě a to vše v přirozeném ovzduší víry. Také se stal spoluautorem Včelařské encyklopedie nazvané O včelách a včelaření. Zde však nesmělo být z ideologických důvodů jeho jméno uvedeno – přesto se to však mezi včelaři vědělo a nezapomnělo.

K tomuto neúplnému výčtu musíme dodat, že přispíval do mnoha odborných časopisů a spolupracoval se včelařskými badateli a význačnými vědci. Tento vesnický farář z pohraničí ve skutečnosti přinášel celým svým dílem lidstvu opravdový pokrok. Pro své kvality si získal oprávněnou úctu a do jisté míry i uznání dokonce i mezi ideovými odpůrci.

Význam trvá

Po naplněném životě byl v pozhnaném věku povolán Pánem života a smrti na věčnost. Stalo se to 16. ledna 1973, zrovna když pracoval na rámcích do úlů pro své milované včeličky. Jeho pohřeb se pak stal mimořádnou událostí. V Letovicích se kolem jeho rakve sešlo sedmdesát kněží a velké množství lidí. Samozřejmě mezi nimi nechyběli mnozí z vděčné včelařské veřejnosti. Ani po letech s odstupem času jeho význam a přínos nikterak nevybledl a i my si jej můžeme právem vážit a být hrdí na to, že zde, kde my dnes žijeme, žila, působila a věřila podobně jako my takováto osobnost.

Z písemných i ústních svědectví pamětníků sestavil: P. Marek Dunda

Včela fascinující tvor – jak to Bůh krásně stvořil

- ❖ Na včelách je nejvíce fascinující, jak u nich funguje soudržnost. Vždy, když přijde pro ně těžká chvíle, každá funguje pro celek, pro budoucnost včelstva.
- ❖ Za celý svůj život vyrobí jedna včela asi lžičku medu, přesto pracuje na plné obrátky, a dokonce ani nespí.
- ❖ Včelí královna naklade až dvou a půl násobek své váhy za den. Jako kdyby jedna slepice snesla koš vajec.
- ❖ Trubec je včelí samec, rodící se z neoplozených vajíček, nemá žihadlo, jeho jedinou úlohou je oplození matky, v úlu žijí nečinně, jsou živými včelami.
- ❖ Včela nosička doletí za snůškou až 5 kilometrů. Lítá rychlostí asi 8 m/s což je zhruba 29 km/h.
- ❖ Včela v době intenzivní činnosti žije 6 až 8 týdnů, upracuje se. Včely, které přezimují, vydrží až 9 měsíců, hlavní práci vykonávají pak na jaře.
- ❖ Včelí společenství přežívá zimu cca od 4 do 8 tisíc dělnic. Ve špičce v létě může mít včelstvo až 80 000 jedinců.

Připravil: Marek Vybíral, včelař Únanov

Biskup Konzbul po roce: Byla to pro mne výzva

V den výročí posvěcení katedrály sv. Petra a Pavla, 21. května roku 2016, jmenoval papež František tehdejšího dómského faráře Pavla Konzbula pomocným biskupem brněnským. O šest let později, 26. května 2022, ho jmenoval 14. biskupem brněnským. Při příležitosti prvního roku v čele brněnské diecéze jsme požádali otce biskupa Pavla o krátký rozhovor.

Otče biskupe, co pro vás bylo v tomto prvním roce největším překvapením?

Osobně pro mne bylo příjemným překvapením, jak bylo jmenování přijato. To mne na jednu stranu naplňovalo radostí, na druhou stranu jsem si uvědomoval osobní slabost. Byla to pro mne výzva ještě více spolehnout na Boží milost a podporu a uvědomit si spolu s mým patronem, apoštolem Pavlem, že nejsem žádná Excellence, ale jen obyčejné nedochůdce s celkem zajímavým úkolem.

Jaké rozhodnutí bylo nejtěžší?

Pokud se člověk odevzdá Božímu vedení, tak mám osobní zkušenost, že Bůh s člověkem pracuje „salámovou metodou“, kráčí po malých kolečkách. Pak již nejde o to, co je nejtěžší, ale o něco jiného - vydržet. Matematik by řekl „držet správnou derivaci“. Proto prosím každý večer Boha o vytrvalost a trpělivost právě pro nadcházející den.

Kdybyste chytil zlatou ryбку, jaká tři přání byste vyslovil?

Rybář chytí zlatou ryбку a ta mu povídá: „Když mne pustíš, splním ti tři přání.“ Rybář ji pustí, ryбка odplave, a povídá: „Ti lidé dnes uvěří všemu...“ Já bych rád věřil tomu, že mne neopustí dar humoru, který mi pomáhá nevnímat vše smrtelně vážně, a především mi pomáhá odpouštět. Za tento dar jsem vděčný Bohu, nikoli rybce zlaté.

Co popřejete naší diecézi do budoucna?

Rád bych popřál všem v brněnské diecézi, aby byla společenstvím, které umí s noblesou odpouštět, v maličkostech se řídit zdravým rozumem, a ve velkých věcech vírou.

Otče biskupe, děkujeme.

Zaznamenala: Martina Jandlová

Chystáme pro vás a zveme vás

➤ Poutní mše svaté ke cti svatých

Ne 2. 7. v 14:30 poutní mše sv. v **Hrádku ke sv. Petru a Pavlu.**

St 5. 7. Cyrilometodějská pouť v **Oleksovičkách.** Zahájíme v 15:00 růžencem v kostele ve Slupi a pak půjdeme procesím do Oleksoviček. Mše sv. u kaple venku bude v 16:00 hod. (V letošním roce bude slavnost spojena se setkáním těch, kteří s tímto místem mají provázány své kořeny. 17:00 - výstava fotek; 18:00 - zábava pod lípou).

Ne 16. 7. pouť ke sv. Markétě v Příměticích. Mši sv. v 14:30 před kostelem bude celebrovat ICLic. Mgr. Miroslav Slavíček. Po skončení na farní zahradě farní den, hrát bude skupina Květinka.

Ne 23. 7. v 11:11 pouť ke sv. Máří Magdaléně v Lančově.

Ne 6. 8. bude mše sv. na Novém Hrádku v 18:00 hod.

Ne 13. 8. v 9:30 poutní mše svatá ve Vranově n. D. s biskupem Vojtěchem Cikrlem a následné požehnání nové křížové cesty.

Ne 13. 8. poutní mše svatá na hradě Bítov k Panně Marii v 11:00.

So 2. 9. (sobota) Slavnosti chleba ve **Slupi.** Mše sv. v 15:00 hod

Ne 3. 9. v 11:00 hod. poutní mše sv. ke sv. Jiljí v **Jaroslavicích** s účastí chasy.

**Včelařská pouť
ke sv. Ambrožovi**

**svatoambrožská
mše svatá:
SOBOTA 9.12.
V 11,00
v LANČOVĚ**

➤ Prázdninové pobyty (ne)jen pro děti a mládež

9. - 14. 7. (neděle odpoledne až pátek) společný týdenní pobyt ve společenství věřících na faře v Hlubokých Mašůvkách. Zde je možné se zúčastnit třeba i jen pár dní či den, tak jak to komu vyhovuje. Jsme otevřeni všem a již teď se těšíme na každého, kdo přijde mezi nás.

9. - 15. 7. (neděle – sobota) Dyjáci – pobyt pro kluky od 7. -14 let. Kontakt: 777 658 926

5. - 19. 8. (od soboty do soboty) proběhnou 2 turnusy tábora pro děti v indián. TP na Vysočině blízko Rohů s tématem Velká Morava, Cyril a Metoděj. Kontakt: 731 402 650.

FATYM Vranov nad Dyjí připravuje několik táborových turnusů, na které můžete přihlásit své děti. Více informací na www.fatym.com.

17. - 20. 8. (čtvrtek až neděle) TYNAF – týden na faře ve stylu příměstského tábora ve Vratěnině kontakt: 731 402 748.

23. - 27. 8. (středa až neděle) TYNAF – týden na věži ve stylu příměstského tábora ve Vranově, kontakt: 731 402 748

Otec Nik vede mládežnickou výpravu do Lisabonu.

➤ Pravidelné prázdninové bohoslužby na Vranovské přehradě a hradě Bítově

Každé pondělí od **3. 7. – 14. 8. v 19,30** (včetně) bohoslužby v restauraci Štika na vranovské pláži. Pěší poutníci odcházejí od vranovské fary v 18,30.

Každé úterý od **3. 7. do 8. 8. v 16,30** mše svatě na hradě Bítově.

➤ FATYMSké kulturní léto vás zve na koncerty duchovní hudby

Pá 14. 7. v 19,00 Vranov: Anna Drobílková a Jan Kopřiva

na vranovský varhanní skvost

St 19. 7. v 19,00 Vranov: FATYMSké varhanice Eliška Blažková

a Lenka Ripperová jistě opět překvapí

Út 8. 8. v 19,00 Vranov: Fragmenta Musicae Caelestis – pěvecký koncert

St 16. 8. v 19,00 Štítary Petra Kujalová a štítarský královský nástroj varhany

Ne 20. 8. v 19,00 Vranov: Marie Fuxová a Jakub Nekvasil houslový

So 2. 9. v 19,00 Vranov: Mezi Anděly a múzami koncert Jaroslav Tůma varhany, Marek Orko Vácha - autorské čtení z knihy *Lod'*

➤ Pěší a jiné poutě

Ne 23. 7. pěší pouť k Panně Marii Třídubské, odchod od kostela ve Vranově v 6,00. Kontakt: 723 302 720

XXIII. pěší pouť z Vranova na Velehrad 21. – 26. 8. (pondělí až sobota)

Přihlášení: ŘKF Vranov nad Dyjí 515 296 384, marek@fatym.com

So 2. 9. v 9,00 ze Štítar do Vranova – dětská pouť

So 7. 10. Moravská automobilová pouť do Jeníkova. Zájemci hlase se na kontaktu: 731 402 748

Úspěch za každou cenu?

Touha po úspěchu či po vynikajícím výkonu není sama o sobě špatná. Jde ale o to, aby ho člověk nechtěl dosáhnout za každou cenu. Jsou lidé, kteří vidině úspěchu obětují své vztahy, svoje zdraví, svou víru. Jedna starší paní si mi stěžovala na svého dospělého syna. „Udělal jsem pro něj všechno, co bylo v mých silách,“ přesvědčovala mě. Nepochyboval jsem o tom. Paní líčila dál, jak syna po celá léta podporovala, aby se mohl stát úspěšným fotbalistou. Všechno ostatní muselo jít stranou. Když náhodou někdy potřebovala pomoci s něčím kolem domu, syn neměl čas, musel trénovat či po víkendu odpočívat. Nedělní mše svaté musely ustoupit víkendovým zápasům. Mladý muž se skutečně stal úspěšným sportovcem. Potom ovšem přišlo zranění, které mu zabránilo pokračovat v profesionální sportovní kariéře. Maminka začala stárnout a častěji potřebovala synovu pomoc. Té se jí však nedostalo. Byl už příliš zvyklí žít sám pro sebe a pro své cíle, pro svůj úspěch. Nenašel ani cestu zpět k víře. Dočasněmu úspěchu obětoval daleko důležitější hodnoty.

Dnes se často mluví o správném žebříčku hodnot. Je dobré si občas vyhodnotit, co je pro tebe v životě opravdu důležité. Je to víra, jsou to mezilidské vztahy? Nebo je to úspěch za každou cenu? Pokud platí druhá možnost, dříve či později se dočkáš zklamání.

(z knihy: Pozvedám své oči k horám, Petr Karas)

Okénko pro děti

Milé děti, i tento zpravodaj je připraven tak, abyste si ho mohly vybarvit. Vaše malování pak rádi zveřejníme na našich webových stránkách www.fatym.com. Můžete se také stát ilustrátory našeho zpravodaje. Namalovat pěkný černobílý obrázek a za pomoci rodičů jej poslat na e-mail redakce. Rádi ho zde zveřejníme jako ilustraci k nějakému článku. Připravili jsme pro vás také rébus, ke kterému se mohou přidat i dospělí.

Přiřaď název vývojového stádia včely k obrázku a seřaď, jak jdou za sebou.

Nápověda: larva, dospělá včela, vajíčko, kukla

NÁZEV	OBRÁZEK	POŘADÍ
		
		
		
		

Své odpovědi, obrázky a vybarvený zpravodaj zašlete na e-mail redakce: MarieAntonina@seznam.cz. Výherci, kteří správně odpoví **do 31.7.** budou ohodnoceni mastičkou z propolisu. *rébus připravila: Irena Ihmová*

.....Vtipy... Vtipy... A zase ty vtipy....

Letní rozkvetlá louka, na ní řada úlů a mezi nimi se pohybuje včelař v plné práci. Od lesa přichází dva trempíci a už z dálky volají: „Dobrý den, můžeme si tudy přes tu louku zkrátit cestu na vlak? Chtěli bychom stihnout ten do Brna v patnáct hodin!“ „Jistěže, pánové. A když do těch dřevěných bedýnek zabouchám, tak s přehledem stihnete i rychlík o půl třetí!“

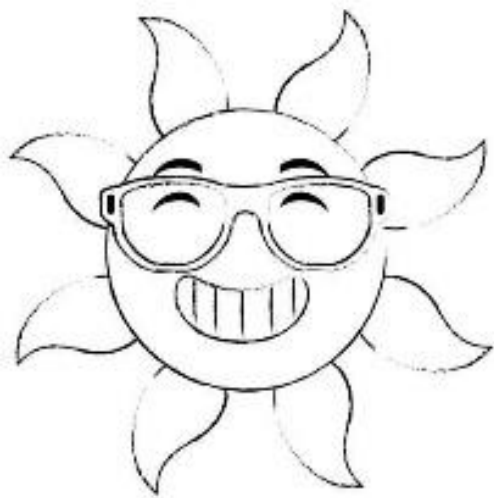
Přijde chlapík do stavebnin: „Prosím, dejte mi ty křížky na kladení dlaždic, takových 30 000 kousků.“ Prodavač: „Prosím Vás, nač tolik?“ Chlapík: „Ale, mému šéfovi umřely včely a požádal mne, abych je křesťansky pochoval.“

Učitel vysvětluje rozdíl mezi nehodou a neštěstím a ptá se:

"Může mi někdo říct příklad?"

Pepíček se přihlásí. "Tak mluv, Pepíčku," vyzve ho učitel.

"Mno, když ztratím vysvědčení, tak je to nehoda. A když ho tatínek najde, je to neštěstí."

Pepíček přinese tatínkovi provinile vysvědčení. Ze všeho dostal za pět.

Tatínek se rozzlobí a začne křičet:

"Tolik pětetek?! Máš zaracha."

Po chvíli se zamyslí a už klidným hlasem povídá: "No aspoň, že z chování máš trojku."

Pan učitel vysvětluje žákům, co je čas minulý, přítomný a budoucí. Pak dává příklad:

„V červenci jsou prázdniny a hodně pálí sluníčko. Jaký je to čas, Pepíčku?“

„To je krásný čas,“ odpoví Pepíček.

Jenda se vrátí domů z tábora.

„Jak ses tam měl? Jistě ses dozvěděl nové důležité věci, co například?“ ptá se otec.

„Že všichni ostatní dostávají vyšší kapesné!"

Toto 107. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, a Vratěnině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupěch, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a **Farní tým Přímětice** ve složení kaplan P. Marek Coufal (mobil: 722 752 154. - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovicích, Jaroslavicích, Slupi a Strachotičích. Vyšlo v červnu 2023. Náklad 9030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již stoosmé je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v listopadu 2023. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com. Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com** (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz) Neprodejně